

दैनिक लुम्बिनी

निजी क्षेत्रबाट निरन्तर प्रकाशित पहिलो राष्ट्रिय दैनिक

वर्ष ३६ | अंक २०२ | बुटवल | २०८१ साउन ०४, गते शुक्रबार

नेपाल संवत्

११४४

Friday July 19, 2024

पृष्ठ ४

मूल्य रु. ६ मात्र

Lumbini

बाढीपहिरोबाट जोगिऔं ।

जथाभावी सडक निर्माण र वन विनाशले बाढीपहिरो निम्त्याउने हुँदा:

- वृक्षारोपण गरौं, वनजंगल जोगाऔं, बाढीपहिरो नियन्त्रण गरौं ।
 - पहिरोको जोखिम भएका क्षेत्र तथा नदी किनारमा खूब, बाँस, निगालो जस्ता, भू-क्षय रोक्ने खालका विरूवा रोपौं र संरक्षण गरौं ।
 - बस्ती तथा समुदायको रक्षा गरौं ।
 - बाढी आएको सूचना तल्लो तटीय क्षेत्रमा दिऔं ।
- बाढीपहिरोबाट आफू पनि बचाउँ अरुलाई पनि बचाऔं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

तिलोत्तमा भ्यू टावर : उद्घाटनको २६ महिनामा पनि चलेन

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

रूपन्देहीको शंकरनगर वन विहार तथा अनुसन्धान केन्द्रभित्र बनेको बहुउद्देश्यीय भ्यू टावर उद्घाटन भएको २६ महिना बितासमेत सञ्चालनमा आउन सकेको छैन । तिलोत्तमा नगरपालिका र शंकरनगर वन विहार तथा अनुसन्धान केन्द्रको लागत साभेदारीमा कुल ११ करोड ५४ लाख ८१ हजार रुपैयाँमा बनेको उक्त टावर २०७८ चैत १५ गते उद्घाटन भएको थियो ।

निर्माणका काम बाँकी रहँदै स्थानीय चुनावको मुखमा हतारमा उद्घाटन गरिएको भन्दै त्यतिबेले आलोचना भएको थियो । तत्कालीन नगर प्रमुख बासुदेव धिभरेको पालामा बनेको टावर एमालेका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीबाट उद्घाटन भएको थियो ।

उद्घाटनसँगै उक्त भ्यू टावर भवन बनाएका निर्माण व्यवसायी टोपबहादुर रायमाझीको कम्पनीले वार्षिक ३९ लाख ५० हजार नगरपालिकालाई बुझाउने गरी सञ्चालन गर्ने समझदारी भए पनि रायमाझीले टावर सञ्चालनमा ल्याएनन् ।

भ्यू टावर परिसरमा पार्किङ क्षेत्रमा इन्टरलक टायल लगाउने, स्वीमिङ पूल, वाटर फाउन्टेन र हरियाली (ग्रीनरी) का काम पूरा नभएको कारण देखाउँदै रायमाझीले भ्यू टावर सञ्चालन नगरेका हुन् । यी कामका लागि करिब २ करोड बजेट आवश्यक छ । तर संघीय सरकारले बजेट दिने भने पनि दुई वर्षदेखि बजेट दिएको छैन । तिलोत्तमा नगरपालिकाले नयाँ बजेटमा ८० लाख रुपैयाँ छुट्याएको छ । बजेट दिन नसकेपछि तीन पटक म्याद थप भएको नगरपालिकाका योजना प्रमुख इञ्जिनियर प्रदीप वनले बताए । 'संघीय सरकारको पर्यटन मन्त्रालयसँगको लागत साभेदारीको योजना भएकाले नगरपालिकाले आफ्नो हिस्साभन्दा धेरै खर्च गर्न मिल्दैन, गरेमा शोध भर्ना हुँदैन, त्यसैले काम पूरा हुन नसकेको हो, यसैलाई बहाना बनाएर ठेकेदारले सञ्चालन गरेनन् ।'-प्रदीपले भने ।

यद्यपि रायमाझीले एक वर्षको भाडा वापतको धरीटी जम्मा र एक वर्षको बैंक ग्यारेन्टी गरेका छन् । तर सम्झौतापत्रमा हस्ताक्षर नगरी सञ्चालन पनि नगरेपछि नगरपालिकाले अब रायमाझीलाई यथाशीघ्र सञ्चालन गर्न आग्रह गर्ने र नमानेमा नयाँ ठेक्का प्रक्रियामा जाने तयारी गरेको छ ।

सो टावर निर्माणमा तिलोत्तमा नगरपालिकाले ७० प्रतिशत र शंकरनगर वन विहार तथा अनुसन्धान केन्द्रले ३० प्रतिशत लागत साभेदारी गर्ने र आम्दानीको ६० प्रतिशत नगरपालिका तथा ४० प्रतिशत हिस्सा शंकरनगर वन विहार तथा अनुसन्धान केन्द्रले लिने समझदारी भएको थियो ।

तर कोरोना महामारीका कारण आम्दानी नभएपछि केन्द्रले एक

करोड ५ लाख मात्र लगानी गरेको केन्द्रका उपाध्यक्ष खिमलाल पाण्डेले बताए ।

भ्यू टावर सञ्चालनमा आउँदा पर्यटकको संख्या बढ्थ्यो, तर लामो समय बन्द अवस्थामा रहँदा एकातिर नकारात्मक सन्देश गएको छ भने

अब ठेक्का तोड्छौं : खाँण

‘उद्घाटन भएको दुई वर्षभन्दा धेरै समय बितिसक्दा पनि भ्यू टावर सञ्चालनमा आउन नसक्दा धेरैतिरबाट आलोचना खेप्नुपरेको छ । ठेकेदारलाई पटक-पटक सम्पर्क गरेर सञ्चालन गर्न आग्रह गर्दा पनि बेवास्ता गरेको पाइयो । तर अब हामी कडाइ गर्छौं, चलाउने भए चलाउनुस् नभए छाड्नुस् भनेर एकपटक अन्तिम कुरा गरेर नयाँ ठेक्का गर्छौं, साउनभित्र पुरानै ठेकेदारले चलाउने कि नयाँले चलाउने भन्ने टुंगाएरै छाड्छौं ।’

अर्कोतिर नगरपालिकालाई हुने आम्दानी पनि गुम्ने अवस्था छ, ‘पाण्डे भन्छन् -‘अहिलेका ठेकेदारले चलाउन नसके हो भने वनबाटिकाले चलाउन तयार छ, छिटो निर्णय हुनुपर्नेछ ।’

१ सय ३४ फिट उचाइ रहेको भ्यू टावर १० तलाको छ । कुल २५ हजार १ सय २२ वर्ग फिटमा निर्मित सो भ्यू टावरमा सुविधायुक्त रेष्टुराँ र पर्यटक विश्राम स्थल, रिसर्च रुम, डिपार्टमेन्ट स्टोर, कार्यालय कक्ष, शौचालयसहित लाइब्रेरीलागायत संरचनाहरू बनाइएको नगरपालिकाका योजना प्रमुख इञ्जिनियर प्रदीप वनले बताए ।

तिलोत्तमासहित देशभर १७ अर्ब लागतका भ्यू टावर बनेका छन् । तर भ्यू टावरबाट लगानीको तुलनामा प्रतिफल नगण्य भएको छ ।

निर्माण व्यवसायी रायमाझीसँग यसबारे बुझ्न पटक-पटक सम्पर्क गर्दा समेत उनी सम्पर्कमा आउन चाहिनन् ।

नीतिगत भ्रष्टाचार देशको प्रमुख चुनौती : प्रदेश प्रमुख शेरचन

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

लुम्बिनी प्रदेश प्रमुख अमिक शेरचनले देशको प्रमुख चुनौती भनेको नीतिगत भ्रष्टाचारको अन्त्य गर्नु रहेको बताएका छन् ।

रूपन्देहीको तिलोत्तमा नगरपालिकामा रहेको लुम्बिनी इन्स्टिटेट एकेडेमीमा अध्ययनरत कानुनका विद्यार्थीहरूसँग अनुभव र अनुभूति साटासाट कार्यक्रममा उनले यस्तो बताए ।

प्रदेश प्रमुख शेरचनले राम्रो कामको समर्थन र नराम्रो कामको विरोध गर्ने परिपाटीको विकास गर्न युवाहरूलाई आग्रह गरे ।

कानुनका विद्यार्थी भविष्यका सफल राजनीतिज्ञ बन्न सक्ने भन्दै उनले विद्यार्थीहरूले सदैव आलोचनात्मक चेतको विकास गर्नुपर्नेमा जोड दिए ।

कानुनका विद्यार्थीले देशको लागि असल कानुन बनाउन सक्ने उल्लेख गर्दै प्रमुख शेरचनले योग्य र क्षमतावान व्यक्तिसँग संसदमा पुग्न र पुर्‍याउनका लागि सबैको भूमिका आवश्यक रहने बताए ।

विगतमा संविधानको अक्षरसः पालना नहुँदा कानूनी शासनको उल्लंघन भएको स्मरण गर्दै प्रदेश प्रमुख शेरचनले मुलुकमा कानुन र संविधानको राम्रो अध्ययन गर्न सक्ने जनशक्ति आवश्यक रहेको उल्लेख गरे ।

सो अवसरमा लुम्बिनी इन्स्टिटेट एकेडेमीमा अध्ययनरत विद्यार्थीहरूले प्रदेश प्रमुख सभक्ष विभिन्न जिज्ञासा राखेका थिए । कार्यक्रममा उक्त एकेडेमीका प्राध्यापकहरूको समेत सहभागिता रहेको थियो ।

सुविधासम्पन्न स्नानगृह सञ्चालन

लुम्बिनी संवाददाता

बुटवल

बुटवलको नयाँ बसपार्कमा सुविधासम्पन्न स्नानगृह सञ्चालनमा आएको छ । नयाँ बसपार्कलाई सुविधासम्पन्न बनाउने बुटवल उप-महानगरपालिकाको योजनाअनुसार पहिलो चरणमा सुविधासम्पन्न बालमैत्री र अपांगमैत्री स्नानगृह सञ्चालनमा आएको हो ।

स्नानगृहको बिहीबार बुटवल उप-महानगरपालिकाका प्रमुख खेलराज पाण्डेयले उद्घाटन गरे । उनले नयाँ बसपार्कलाई व्यवस्थित र सुविधासम्पन्न बनाउने उद्देश्यका साथ सुविधासम्पन्न स्नानगृह सञ्चालनमा ल्याएको बताए । उनले बसपार्कमा हाइमास्ट लाइट, क्यान्टिन, चार्जिङ स्टेशन, कोसेली घर र बहुतले पार्किङ भवन निर्माण हुने जनाए ।

‘हाइमास्ट लाइट जडान भइसकेर परीक्षणको क्रममा रहेको छ, विद्युतीय गाडीहरूको चार्जिङ स्टेशन सञ्चालनमा आएका छन्,’ उनले भने-‘क्यान्टिन अब छिट्टै सञ्चालन हुनेछ भने कोसेली भवन र पार्किङ भवन निर्माणका लागि प्रक्रिया अघि बढिसकेको छ ।’

उनले बसपार्क सुरक्षित र सुविधासम्पन्न हुनुपर्ने भन्दै त्यसअनुसारका सुविधाहरू थप गर्दै लगेको

बताए । ‘बसपार्कको सरसफाइ गर्ने र खाल्डाबुल्डी पुर्ने कामलाई हामीले छिट्टै नै अगाडि बढाउँछौं,’ उनले भने-‘बसपार्कलाई सफा राख्ने र सुरक्षित राख्ने काममा यहाँका समितिहरू पनि उत्तिकै सक्रिय हुन जरूरी छ ।’ उनले सरसफाइमा नियमित रूपले खाटिन व्यवसायीहरूलाई आग्रह गरे ।

कार्यक्रममा पश्चिम नेपाल बस व्यवसायी प्रालिका प्रबन्ध सञ्चालक रामचन्द्र भुसालले बसपार्क सुधार गर्ने बुटवल उप-महानगरपालिकाको अभियान राम्रो भएको बताए । उनले बसपार्कलाई व्यवस्थित बनाउनका लागि आफूहरूको साथ रहने जनाए । बसपार्कमा निर्माण भएको स्नानघरमा ११ वटा शौचालय, १७ वटा गुरिनल, ४ वटा बाथरूम तथा २ वटा बालमैत्री, २ वटा अपांगमैत्री शौचालय रहेका छन् ।

स्नानगृहमा मौसमअनुसार चिसोतातोपानीका लागि सोलार प्यानल जडान गरिएको र शौचालयको फोहोरबाट बायोग्यास उत्पादन गरी स्नानगृहको उपयोगमा ल्याउने गरी व्यवस्था मिलाइएको बुटवल उप-महानगरपालिकाका इञ्जिनियर रूक्मागत बस्यालले जानकारी दिए ।

HYDRABADI DUM BIRYANI

Quality Lassi Center

9809529708, 9826426071

Butwal-6, Nepalgunj Road

www.hydrabadimatkadumbiryani.com

सम्पादकीय

गैरजिम्मेवार क्रियाकलाप

उपप्रधान तथा शहरी विकासमन्त्री प्रकाशमान सिंहले बुधबार सुरक्षा निकायका प्रमुखहरूसँग सुरक्षा अवस्थाबारे जानकारी लिएर गैरजिम्मेवार क्रियाकलाप देखाएका छन् । सुरक्षा निकायका प्रमुखसँग जानकारी लिने काम गृहमन्त्रीको हो, गृहमन्त्री रमेश लेखकले लिनुपर्ने ब्रिफिङ शहरी विकास मन्त्रीले लिएर पदीय मर्यादा र सीमा नाघेका छन् ।

सिंह पटक-पटक मन्त्री भइसकेका जिम्मेवार नेता हुन् । सबै दृष्टिले परिपक्व उनले किन अपरिपक्व काम गरे ? अहिले यो प्रश्न उठ्नु स्वाभाविक छ । जिम्मेवारी लिएका व्यक्तिले गैरजिम्मेवार क्रियाकलाप गर्दा प्रश्न उठ्नु अन्यथा होइन् । सुरक्षा प्रमुखसँग ब्रिफिङ लिएको बारे उनले सामाजिक सञ्जालमा सार्वजनिक गरेका छन् । जानकारी अनुसार, उप-प्रधानमन्त्रीले बोलाएर ब्रिफिङ लिएको नभइ बधाई दिन पुगेका तीनवटै सुरक्षा निकायका प्रमुखसँग छलफल र कुराकानी गरेका थिए । उप-प्रधानमन्त्रीले ब्रिफिङ लिएको भन्दै सामाजिक सञ्जालमा सार्वजनिक गरेर जति गैरजिम्मेवारी देखाए, बधाई दिन जाने सुरक्षा प्रमुखहरु उत्तिकै दोषी छन् । विभागीय मन्त्रीलाई बधाई दिन जानु स्वभाविकै भए पनि अरु मन्त्रीलाई खोज्दै बुकी बोकेर बधाई दिनु असम्बन्धित क्रियाकलाप हो । सिंह सत्ता साभेदार दल कांग्रेसबाट नेतृत्व गर्दै सरकारमा सामेल छन् । उनलाई खोज्दै बधाई दिन पुगेका सुरक्षा प्रमुखले राजनैतिक सन्देश दिन खोजेका छन् । सुरक्षा प्रमुखले राजनैतिक सन्देश दिने होइन । शान्ति सुरक्षाको कामलाई चुस्त बनाउने हो । व्यवस्था र प्रणालीप्रति विश्वास जगाउने वातावरण बनाउने हो । बढ्दो अराजकता सामना गर्ने रणनीति बनाउने हो । अराजक समाजलाई सही बाटोमा ल्याउनका लागि सरकारलाई रणनीति र कार्ययोजना बनाएर दिने हो । तर सुरक्षा प्रमुख असम्बन्धित मन्त्रीलाई बुकी बोकेर हिँड्नुले सुरक्षा प्रमुख अराजक भएका छन् भन्ने सन्देश प्रवाह भएको छ ।

मन्त्रीहरुलाई पालैपालो बुकी बोकेर हिँड्ने अवस्था अशोभनीय, असान्दर्भिक र गैरव्यवसायिक क्रियाकलाप हो । मन्त्रीले पनि असम्बन्धित क्षेत्रबाट ब्रिफिङ लिने होइन । अब मन्त्री र सुरक्षा प्रमुखहरुले कमजोरी स्वीकार गरी आगामी दिनमा यस्तो कमजोरी नहुने विश्वास दिलाउनुपर्छ ।

सेयर बजार ५९.६८

अंकले बढ्यो

काठमाडौँ । साताको कारोबारको अन्तिम दिन बिहीबार पनि नेपाल स्टक एक्सचेञ्ज (नेप्से) परिसूचक ५९.६८ अंकले बढेको छ । यससँगै २७ महिनापछि बिहीबार नेप्से २ हजार ४२४.३२ को बिन्दुमा पुगेर बन्द भएको हो । यसअघि २०७८ सालको चैत महिनामा नेप्से परिसूचक २४ सयको बिन्दुमा थियो । यस दिन १५ अर्ब ५४ करोड रुपैयाँभन्दा बढीको ३ करोड ९९ लाख किता सेयर किनबेच भएको छ । यसअघि बुधबार ५४.०४ अंकले वृद्धि भएको थियो भने मंगलबार ७०.१८ अंकले बढेको थियो । अर्थमन्त्री विष्णु पौडेल सोमबार अर्थमन्त्रीमा नियुक्त भएको दिन नेप्से घटे पनि त्यसपछिको तीन दिन भने लगातार वृद्धि भएको हो ।

यसक्रममा ५ वटा कम्पनीको सेयर मूल्यमा सकारात्मक सर्जिक लागेको छ । यसैगरी नेपाल इन्भेष्टमेन्ट मेगा बैंक, नेपाल फाइनान्स, आँखु खोला जलविद्युत् कम्पनी, उपकार लघुवित्त वित्तीय संस्था, श्री स्टार हाइड्रोपावर, प्रभु बैंक, कुमारी बैंक र रिभर फ्ल्स पावरको सेयर मूल्य उच्च अंकले बढेको नेप्सेले जनाएको छ । यसैगरी कारोबार भएका १३ वटाध्ये २ वटा समूहको सूचक भने घटेका छन् । चित्त र हाइड्रोपावर समूहको सूचक घटेका हुन् । यसबाहेक सबै समूहको सूचक बढेका छन् । सबैभन्दा धेरै जीवन बिमा कम्पनी समूहको र निर्जीवन बिमा कम्पनी समूहको सूचक बढेका छन् ।

२०८१ साउन ०४, गते शुक्रबार
Friday July 19, 2024

दैनिक
लुम्बिनी

कम्युनिष्ट लडाएर कम्युनिष्ट मास्ने षड्यन्त्र

कहिले कांग्रेसलाई भने कहिले एमालेलाई उपयोग गरी प्रधानमन्त्री बन्दै आएका पुष्पकमल दाहाल 'प्रचण्ड' यसपाला भने अचम्म र आश्चर्यका साथ कांग्रेस-एमालेहरुबाट नै पदबाट अपदस्त भएका छन् । कांग्रेस-एमाले बीचको सत्ता एकीकरणपछि पटकपटक उनीहरुले प्रचण्डलाई पदबाट राजीनामा दिई आफ्नो सत्ता समीकरणलाई सहजीकरण गरिरिदन आग्रह गरिरहे । तर प्रचण्डले यसको बेवास्ता गर्दै सदनबाट विश्वासको मत लिने विश्वासको मत लिन सकेनन् । आफूले प्राप्त गरेको बहुमत गुमेपछि पदबाट राजीनामा दिइ बाहिरिनु एउटा राजनीतिक मूल्य मान्यता र नैतिकताको प्रश्न हो भने बहुमत गुम्ने देख्दादेख्दै पनि जबरजस्त सदनबाट विश्वासकै मतका लागि अडिक् भइरहनु अनैतिक सत्ता लिप्साको पराकाष्ठ हो । यद्यपि संवैधानिक रूपमा त्यस्तो व्यवस्था गरिए पनि पहिलो प्रश्न त राजनीतिक नैतिकताको नै हो । यसरी राजनीतिक नैतिकता गुमाएर जबर्जस्त सदनबाट बर्खास्तीमा पर्नु यो एक प्रकारकै अपदस्त पारिनु नै हो । यो अनैतिकता र सत्ता लिप्साको चरम पराकाष्ठ हो ।

तिन बहादुर कुँवर

यो रमिता र गाइजात्रा नेपाली जनताले अफ्र कति हेर्नुपर्ने हो ? धिक्कार छ । यो वर्तमान सामन्ती दलाल र नोकरशाही बुर्जुवा राज्य सत्ताका लागि हुने यो लुछाचुडी र द्वन्द्वले यिनीहरुलाई बुभूत र जान्नका लागि ठूलो सहयोग मिलेको छ । चाहे नेपाली जनता अहिले जो पक्षधर भए पनि र यी सबैको मूल चाहना र उद्देश्य देश र जनताको प्रगति र उन्नतिकै हो ।

यो कुनै संयोग वा परिवेश अचम्म त यसपाला के भयो भने आजभन्दा तीन वर्ष पहिले असार २८ गते कै दिन यसैगरी तत्कालीन प्रधानमन्त्री केपी ओली सरकारबाट अपदस्त पारिएका थिए । यसमा फरक के छ भने प्रचण्ड यो सदनको अत्यधिक दुई तिहाई बहुमतभन्दा बढी संसदीय सदनका सभासदहरुको मत भने ओली सर्वोच्च अदालतको परमादेशबाट फ्याँकिएका थिए । सारमा यी दुवैको राजनीतिक प्रवृत्ति र नैतिकता एउटै छ-अराजनीतिक र सत्ता लिप्साको चरम पराकाष्ठ । सदनका सभासदहरुको बहुमत गुमेको देख्दा देख्दै पनि ओलीले सदन नै भंग गर्नु र प्रचण्डले यसपाला जबर्जस्त विश्वासको मत लिनु समय र परिस्थिति जसको जस्तो देखिए पनि खास प्रवृत्ति एउटै निरंकुश र व्यक्तिवादी नै हो ।

आज यसले प्रम ओली र उनका पार्टीका नेता कार्यकर्ता प्रफुल्ल र खुसी अनि दंगसङ भएका छन् भने अपदस्त पूर्व प्रम प्रचण्ड र उनका नेता र कार्यकर्ताहरु निरासा, नुन खाएको कुबुरा जस्तै निन्दाउरा भएका छन् । प्रम ओलीको खुसियाली यस अर्थ छ कि जस्तालाई तस्तै हिजो प्रचण्डले दिएको धोका आज ओलीले यसको बदला लिएका छन्, त्यो पनि तीन वर्षपछि एउटै दिन अर्थात् २८ असारमा नै । त्यतिबेला ओलीले आफ्नै घरको वराण्डाबाट भनेका थिए अहिले निराश हुनु पर्ने छैन, म दुई तिहाई बहुमतसहितको प्रधानमन्त्री भइ फेरि बालुवाटार भित्रिने छु । नभन्दै अहिले त्यही भएको छ । कस्तो दुरदर्शिता र आँकलन क. ओलीको ? भन्दै उनी र उनका नेता, कार्यकर्ताहरुको खुट्टा थातथलो मै छैनन् । यता माओवादी पार्टीमा भने यसको उल्टो चरैतिर निरासा छाएको छ । असार २८ को सदनमा प्रचण्डको भाषण अनि उनको हाउभाउले त भन्नु पार्टीका नेता

कार्यकर्ताहरुलाई दिक्दारीमा पारेको छ । सदा सिंह भैं गज्जदै हिँड्ने प्रचण्ड त्यो दिन किन त्यसरी स्याल बनेका हुन् ? सबै अचम्ममा परेका छन् । अगाडि मुसार्ने तर पछिबाट मुक्का हान्ने ओली प्रवृत्तिको हाउभाउ देखाउँदै धोका खाएको प्रचण्डको त्यो गुनासोको रोदन बढो हेर्ने लायकको थियो । उनी भन्नेलाई भन्दा हामी सुन्नेलाई लाज र विरक्त पार्ने खालको थियो । सम्भवतः अहिलेसम्म कहिले पनि यस प्रकारको निरासा र हतोसाही आक्रोशपूर्ण अभिव्यक्ति प्रचण्डबाट भएकै थिएन । सदा राजनीति एउटा कला पनि हो र यसमा अनेक प्रकारका चालबाजी गर्नुपर्ने हुन्छ भन्दै दुनियाँलाई पाठ सिकाउँदै आएका प्रचण्ड अहिले मात्र त्यो बुझी अनाडी भएको भने जस्तै गरी ओलीको सत्तोसराप गरेको सुनुपर्दा उनप्रति दया लाग्यो पनि । तर के गर्ने आफ्नो राजनीति विचार र सिद्धान्त अनि आफ्नो राजनीतिक जग र आधार नबुझी अर्कैको लहेलहेमा लडिदै उनीहरुकै बुई चढी कहिले यता कहिले उता पिध नभएको लोटा जस्तै खाली पद, प्रतिष्ठा र कुसीकै लागि मरिहत्ते गरी बहकिदै हिँड्दा यस्तै खाले धोका हुन्छ नै । अन्ततः किन रुन्छ मंगले आफ्नै दंगले ।

अनेक खाले यस्ता धोका, चालबाजी, षड्यन्त्र, बेइमानी मुखले राम राम बगलीमा छुरा आदि यो सामन्ती, दलाल र नोकरशाही केपी ओली राज्य सत्ता र व्यवस्थाको मूल विशेषता र चरित्र नै हो । यहाँ यस्तो गर्नु र गराइनुलाई स्वाभाविक नै मानिन्छ । यसको राजनीतिक सफलता र असफलता नापिने मूल कसी पनि यही हो । कसैको जित र हार पनि यसैमा भर परेको हुन्छ । हो आज क. प्रचण्डलाई धोका भयो । सत्ताबाट गलतिनु पच्यो । ठोसमा भन्दा ओलीले प्रचण्डलाई धोका दिई आफू सत्तासिन बने । के भयो त ? पालापालको खान्की । हिजो प्रचण्ड-माधवले ओलीलाई भने अहिले ओलीले प्रचण्डलाई । हिजो प्रचण्डले ओलीलाई एक पटक होइन दुई-दुई पटक धोका दिएका हुन् । अहिले त ओलीले प्रचण्डलाई धोका यो एक पटक मात्रै हो । धोका खाएको वास्तविक पीडा कस्तो पहिलो धोका गिरिजाप्रसाद कोइरालाले प्रचण्डबाट राष्ट्रपति बनाउने नाममा पाए भने अहिले पछि सरकार बनाउने र ढाल्ने नाममा ओली-देउवा र माधवहरुले प्रचण्डबाट पटक-पटक धोका पाए । बाबुराम र उपेन्द्रको त पार्टी नै विभाजन गराउने काम गरे । अनेक थरिका बाहना गरेर मिले जस्तो गर्ने, तर भित्रभित्र अनेक खाले षड्यन्त्र गरेर सकेसम्म आफ्नो नै बनाइ छाड्ने, त्यो नभए फुटाइ छिन्निभन

पार्ने अर्थात् सिसो भइ पस्ने फाली भइ निक्ल्ने, मुखले रामराम बगलीमा छुरा यस्तो षड्यन्त्रकारी तत्वहरुको मूल राजनीतिक चरित्र हो ।

भनिन्छ-सिधासाधा लडे एक भल्याइ भने बाटो लडे सय भल्याइ ।' ठीक आज प्रचण्डलाई यस्तै भएको छ । हुन त अहिले प्रचण्ड पल्टिएको एक भल्याइ मात्रै हो, तर अति बाटो र चतुर भएको मानिएकाले अहिले उनीलाई लागिरहेको छ सय भल्याइ पल्टियो । अब उठ्ने गाह्रो छ । छटपटाहट छ, निराश र आक्रोश छ । बदलाको भावना छ । के गर्ने के गर्ने अन्योलता छ । यसरी एकाएक सत्ताच्युत हुन परेकोमा विलीन छ । अब फेरि पुनः यसरी सत्तासीन भइने हो कि होइन छटपटाहट छ । हिजो राज्यको शेर भएको मान्छे आज कस्तो भइयो र अब भविष्यमा कस्तो र कहाँ पुगिने हो ? अतोपतो नै छैन । ओरालो लागेको मुगलाई बाछाले पनि खेच्छ भने जस्तै अब हिजो प्रचण्डको नेतृत्वमा दबाइएका, मारिएका र लुटिएका सबै एक भई प्रचण्डमाथि खनिने र ओझिर्ने डर छ । त्यस्तो बेलामा साथ दिने कोही पनि हुने छैन । भिरबाट लड्ने गाईलाई सहानुभूतिका लागि रामराम भन्ने धेरै हुन्छन्, तर कौंच थाप्ने चाहिँ कोही हुँदैनन् । प्रचण्डकै हिजो जनयुद्धका सहयोगी मोहन बैद्य, बाबुराम र विप्लवहरु उनीबाट धेरै टाढिएका छन् । १० वर्षे बढ्दार् र धोकेबाज भनी निन्दा र घृणा गरिरहेका छन् । अब अहिलेसम्म साथ दिइ बसेका कुणवहादुर महारा, जनार्दन शर्मा, वर्षमान पुन आदिहरुले पनि प्रचण्डलाई काँधमा थापी हिँड्ने स्थिति देखिदैन । स्वयं आफ्नो माओवादी पार्टी र यसका नेताहरुप्रति प्रचण्डको त्यति भरोसा र विश्वास पनि छैन । बरु उनको ध्यान अहिले कथित समाजवादी मोर्चा निर्माणतिर छ । माधव नेपाल जस्ता पूर्व एमाले नेताहरुको गृह चढेर बाँच्ने र पार लागिन्छ कि भन्नेमा उनी पुगिसकेका छन् ।

वर्तमान यो सत्ता गठबन्धनको परिवर्तन देश र जनताको हितमा भन्दा पनि व्यक्तिगतो पटकबाट खसामा ओली-प्रचण्डबीचको द्वन्द्व र टकरावमा केन्द्रित हुँदैछ । असार २८ गते प्रचण्डले ओलीविरुद्ध फायर खोल्नसकेका छन् । अब यसको प्रतिकारमा प्रम ओलीले पनि यही सत्ता ६ गते प्रचण्डका विरुद्ध अर्को फायर खोल्ने छन् । कथित कम्युनिष्ट भनौदालाई यसरी भिडाएर दुनियाँलाई यो रमिता देखाउँदै यहाँबाट कम्युनिष्ट प्रभावलाई सदाका लागि विस्थापित गराउने चाल देशी तथा विदेशी प्रतिक्रियावादीहरुको छ ।

यो रमिता र गाइजात्रा नेपाली जनताले अफ्र कति हेर्नुपर्ने हो ? धिक्कार छ । यो वर्तमान सामन्ती दलाल र नोकरशाही बुर्जुवा राज्य सत्ताका लागि हुने यो लुछाचुडी र द्वन्द्वले यिनीहरुलाई बुभूत र जान्नका लागि ठूलो सहयोग मिलेको छ । चाहे नेपाली जनता अहिले जो पक्षधर भए पनि र यी सबैको मूल चाहना र उद्देश्य देश र जनताको प्रगति र उन्नतिकै हो । यसका लागि जन राज्य सत्ताअन्तर्गतको जनगणतन्त्र, जनसर्विधान र जन सरकारकै आवश्यकता छ ।

आलु प्रवर्द्धन कार्यक्रमले दुई हजार

सात सय क्षेत्र विस्तार

गलकोट (बागलुङ) । आर्थिक वर्ष २०८०/८१ मा कृषि ज्ञान केन्द्रले 'खायन आलु उत्पादन प्रवर्द्धन कार्यक्रम'अन्तर्गत दुई हजार सात सय ६३ रोपनी जग्गामा आलुखेती विस्तार गरेको छ । केन्द्रले ६७ वटा कृषि समूह तथा सहकारीमार्फत् धेरै किसान लाभान्वित हुनेगरी आलुखेती विस्तार तथा प्रवर्द्धन गरेको छ । ज्ञान केन्द्रको सबैभन्दा ठूलो कार्यक्रमअन्तर्गत १ रू तीन करोड ६० लाख बजेटबाट आलुखेती विस्तार थालेको थियो । आलुको उत्पादनदेखि बजारीकरणसम्मका लागि अनुदान दिइएको केन्द्रले जनाएको छ । आलुको उत्पादन बढाउन यात्रिकीकरण, बीउ, मलदेखि उत्पादनका आधारमा अनुदान दिनेगरी यस वर्ष केन्द्रको बजेट आलु प्रवर्द्धन कार्यक्रममा केन्द्रित गरेर दुई हजार सात सय ६३ रोपनीमा आलु उत्पादन गरी बजारीकरण गरिएको कृषि ज्ञान केन्द्रका बाली विकास अधिकृत कुमार पुनले जानकारी दिए । कृषकलाई उन्नत जातको आलुको बीउ र खेती गर्ने प्रविधि हस्तान्तरण सिकाइएको छ । सहकारीमार्फत् कृषि उपजको उत्पादन गर्दै आएकामा आलु प्रवर्द्धन कार्यक्रमले सहकारीलाई राहत मिलेको जैमिनी नगरपालिका-४ सर्कुलारस्थित साना किसान कृषि सहकारीका अध्यक्ष प्रभाकर पौडेलले बताए । अदुवा र बेसारखेतीलाई प्रोत्साहन गर्दै आएको सहकारीले चालु आवमा खायन आलु प्रवर्द्धन कार्यक्रमअन्तर्गत ३५ रोपनी जग्गामा आलुखेती गरेको जनाए । उनले चार मेट्रिक टन आलु उत्पादन गरेर

सहकारीमार्फत् बेचिएको जानकारी दिए ।

बागलुङ आलु उत्पादनका लागि उर्वर जिल्ला मानिन्छ । विशेषगरी दोरपाटन, तमानखोला गाउँपालिका,

गलकोट नगरपालिका निसीखोला गाउँपालिका र ताराखोला गाउँपालिकामा अधिक आलु उत्पादन हुने गरेको जिल्ला कृषि ज्ञान केन्द्रले जनाएको छ । रासस

